

Sygn. akt III KK 28/22

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **P. R. (R.)**

skazanego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 156 § 3 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 12 kwietnia 2022 r.,
wniosku obrońcy z urzędu skazanego P. R. o zasądzenie kosztów nieopłaconej
pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym,
na podstawie art. 626 § 2 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł

**zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz radcy prawnego A. B. –
Kancelaria Prawna w K. kwotę 738,00 zł (siedemset trzydzieści
osiem złotych), w tym 23 % VAT, tytułem sporządzenia i
wniesienia kasacji przez obrońcę z urzędu w sprawie P. R..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt III KK 28/22, Sąd Najwyższy oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację sporządzoną i wniesioną na korzyść skazanego P. R. przez obrońcę z urzędu radcę prawnego A. B.. W dniu 4 kwietnia 2022 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) obrońca z urzędu złożył wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym (kasacja wniosku takiego nie zawierała) oświadczając, że koszty te nie zostały opłacone w całości lub części.

W tym stanie rzeczy konieczne było wydanie postanowienia uzupełniającego w trybie art. 626 § 2 k.p.k.

Sam wniosek o zasądzenie kosztów jest zasadny, a znajduje podstawę prawną w treści art. 22³ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz. U. 2020.75 ze zm.). Wprawdzie radca prawny A. B. nie był wyznaczony przez Sąd odwoławczy obrońcą z urzędu w toku postępowania okołokasacyjnego (pełnił te obowiązki w postępowaniu przygotowawczym oraz jurysdykcyjnym przed sądami pierwszej i drugiej instancji) wszelako posiadał, zgodnie z treścią art. 84 § 1 k.p.k., uprawnienie do podejmowania czynności także po uprawomocnieniu się orzeczenia w związku z czym, pomimo oddalenia przez Sąd Najwyższy sporządzonej i wniesionej przez niego kasacji, niewątpliwie za wykonaną pracę należy mu się stosowne wynagrodzenie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego w tym przedmiocie nie ma jednolitości jednak bez wątpienia jest to sytuacji odmienna od tej, w której kasacja (bądź skarga na wyrok kasatoryjny sądu odwoławczego) wniesiona nawet przez ustanowionego na te potrzeby obrońcę z urzędu zostanie pozostawiona bez rozpoznania, jako niedopuszczalna (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 lutego 2014 r., III KK 276/13, OSNKW 2014, z. 8, poz. 65; z dnia 16 listopada 2015 r., II KK 310/15; z dnia 3 grudnia 2020 r., II KS 13/20, OSNKW 2021, z. 1, poz. 4). Argumentacja przemawiająca za przyznaniem obrońcy z urzędu w takim jak w tej sprawie układzie procesowym wynagrodzenia zawarta została w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2011 r., II KK 316/10, OSNKW 2011, z. 7, poz. 62). Określając wysokość wynagrodzenia – za sporządzenie i wniesienie kasacji w sprawie, w której w pierwszej instancji orzeczenie wydał sąd okręgowy – kierowano się treścią § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 oraz § 17 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j.: Dz. U. 2019.68) oraz przepisem § 4 ust. 3 powołanego rozporządzenia, zgodnie z którym należna od Skarbu Państwa w takim wypadku opłata podlega podwyższeniu o stawkę podatku od towarów i usług.

